

Verkondiging - Paasnacht

Dit is een avond van wake en herinnering.
Het evangelieverhaal van daarnet zit vol beweging - ingehouden misschien en aarzelend, maar de vrouwen gáán naar het graf!
En ze vinden het leeg en de steen weggerold.
De beweging heeft zich dóórgezet: Jezus van Nazareth is te groot voor zijn dood.
Wat Hij was komt tot nieuw leven, tot opstaan.

Het verhaal van deze Messias is het verhaal van een levende - dé Levende! En dan gaat het niet meer over mensen die niets meer durven verwachten. Dan gaat het niet meer over het graf en de ondergang van onze idealen en visioenen, het leven onder stenen bedolven.

Het oude Paasverhaal is zo brutaal en zo koppig om te roepen, dat een mens daaruit kan opstaan, daaruit kan verrijzen, stenen wegrollen.

Een mens moet door het lijden heen
en uit de eigen dood opstaan.

We vieren met Pasen dat die beschadigde mens nieuw leven heeft gekregen, dat iedere beschadigde mens nieuw leven krijgt. Dat is de kern van ons geloof!?

Alleen: de onsterfelijkheid van Pasen is niet los verkrijgbaar.

Het is het visioen en de opdracht van ons samen.

Pasen is het verhaal van dat ònbegrijpelijke, ònmogelijke, ònsterfelijke opstaan!

Het evangelieverhaal vertelt van de voelbare beweging en tegelijk de aarzeling en de onzekerheid van de vrouwen in alle vroegte bij het graf. Het is nog donker en dit donker tekent hun ongeloof en hun twijfel.

Het is een verstilde, bijna mystieke ervaring.

Ze rouwen om een dierbare dode.

Ze huilen om hun "liefste der mensen."

Ze vinden de steen weggerold en het graf leeg.

Ze zien dat Jezus van Nazareth niet meer op de plaats ligt waar ze Hem hebben neergelegd. Daar is Hij niet te houden.

En de machten - die mensen vermoorden of laten verdwijnen - kunnen hun slachtoffers uiteindelijk ook niet in de massagraven houden. In Jezus staan ze honderdvoudig - duizendvoudig - op om te leven. En ze zullen leven!

Leven, hoop en bevrijding zijn altijd nog vele malen sterker dan de dood. Het verhaal van verdachtmakerij en verraad, ruim een-en-twintig eeuwen geleden begonnen, is nog niet uitverteld - niet in de samenleving, niet in de kerken.

Ooit is een mens daaraan bezweken.

We noemen Hem Jezus van Nazareth.

En tot op de dag van vandaag kunnen we er rijen van namen achteraan noemen. Maar de weerbarstigheit van de dood wordt een plek van nieuwe beweging, een bericht dat het einde niet het einde is.

"Geen dode zal Hij zijn, zolang wij roepen
wie Hij was en hoe Hij deed..."

Pasen roept verhalen wakker van mensen die sterker blijken dan wat hen overkomt, die het donker ontkomen, mensen die weigeren te aanvaarden dat de harde werkelijkheid, ziekte, pijn, oorlog en geweld - het laatste woord hebben.

Wonderen van mensen.

Wonderen van opstanding.

Pasen is opnieuw in beweging komen op het moment dat je het kunt, dat je het aandurft, niet langer je adem in houden, maar licht zien. Misschien niet vandaag - maar op een andere dag - jouw paasdag.

Zo mogen we elkaar een bevrijdend Pasen toewensen.

Het lege graf is een open ruimte, beweging, een onverwacht nieuwe aanwezigheid van de Levende Jezus van Nazareth én van hen die ons zo na aan het hart liggen.

Dan kunnen we woorden zingen als:

"Licht dat terugkomt, hoop die niet sterven wil,
vrede die bij ons blijft..."